

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

végzése

Az ügy száma:

Kfv.I. 35.240/2025/2.

A tanács tagjai:

Dr. Kalas Tibor a tanács elnöke;

Dr. Heinemann Csilla előadó bíró;

Dr. Banu Zsoltné dr. Szabó Judit bíró;

Dr. Figula Ildikó bíró;

Dr. Tóth Kincső bíró

A felperes:

Felperes1

(Cím2.)

A felperes képviselője:

Dr. Kujbus Ügyvédi Iroda

(ügyintéző: név ügyvéd)

(Cím3.)

Az alperes:
Központi Irányítás

Nemzeti Adó-és Vámhivatal

(Cím4)

Az alperes képviselője:

név1 kamarai jogtanácsos

(Cím4)

A per tárgya:

hozott végzés bírósági felülvizsgálata

végrehajtási kifogás tárgyában

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

felperes 15. sorszám alatt

Az elsőfokú bíróság határozatának száma:

15.K.700.731/2025/11. számú ítélete

település Törvényszék

Rendelkező rész

A Kúria a felperes felülvizsgálati kérelmének befogadását megtagadja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A település szám. hrsz.-ú, természetben cím5 szám alatt található, 1780 nm területű ingatlan a felperes 1313/1780-ad, míg a cég1 467/1780-d tulajdoni hányadát képezte. A Kormányhivatal a HB/11-6/01320-41/2023. ügyiratszámú határozatával a Magyar Állam, mint kisajátítást kérő által előterjesztett kisajátítási kérelemnek helyt adott, és a perbeli ingatlant megosztotta egy 839 nm nagyságú és egy 941 nm nagyságú ingatlanra. A megosztással létrejött 941 nm nagyságú ingatlant kisajátította, egyben kötelezte a kisajátítást kérőt kártalanítás fizetésére, a felperest és a Kft.-t pedig a kártalanítás megfizetését követő 60. napig az ingatlan átadására. A felperes és a Kft. közigazgatási jogvitákat kezdeményeztek a kisajátítást elrendelő határozattal szemben, keresetükben azonnali jogvédelem iránti kérelmet is előterjesztettek, melynek az elsőfokú bíróság helyt adott, majd az elsőfokú bíróság közbenső ítéletével a keresetet jogalap vonatkozásában elutasította. A felülvizsgálati eljárás

során egyrészről a Kúria elrendelte a felülvizsgálati kérelem benyújtásának teljes halasztó hatályát, a közbenső ítéletre, valamint a kisajátítást elrendelő határozatra. A Kúria a Kfv.I.37.391/2024/13. számú ítéletével a közbenső ítéletet hatályában fenntartotta.

[2] A kisajátítást kérő 2023. november 27. napján megfizette a kártalanítási összeget, azonban az ingatlan tulajdonosai az összeg megfizetését követő 60. nap elteltét követően sem adták birtokba a perbeli ingatlant, ezért 2024. május 17-én a kisajátítást kérő végrehajtási eljárás megindítását kérte, halasztást nem tűrő, soron kívüli jelleggel. A Kormányhivatal a HB11-6/00056-23/2024. számú 2024. május 23. napján kelt végzésével elrendelte a birtokbaadási kötelezettség végrehajtását, továbbá 2024. május 23. napján kelt végzésével megkereste az adóhatóságot a birtokba bocsátás foganatosítása végett.

[3] A felperes, valamint a Kft. közigazgatási jogvitát kezdeményezett a Kormányhivatal végrehajtási eljárás kezdeményező döntése ellen, az elsőfokú bíróság a 2024. július 12-én kelt végzésével elrendelte a keresetlevél benyújtásának határozatra vonatkozó teljes halasztó hatályát, majd 2024. november 13. napján kelt 5.K.701.049/2024/14. számú ítéletével a keresetet elutasította.

[4] Az adóhatóság munkatársai 2024. december 02-án helyszíni eljárást folytattak le a perbeli ingatlanon, ahol megállapították, hogy önkéntes teljesítés útján nem valósult meg az ingatlan birtokba adása, ezért a meghatározott cselekmény végrehajtásához közreműködő szervezet igénybevétele vált szükségessé, továbbá a meghatározott cselekmény az általános szabályok szerint hajtandó végre.

[5] A felperes 2024. december 05. napján végrehajtási kifogást terjesztett elő, melyben az adóhatóság perbeli ingatlan birtokba bocsátására irányuló végrehajtási cselekményének megsemmisítését kérte. A NAV Fellebbviteli Igazgatósága a 1723034981 számú végzésével, mely végzést az alperes 1673473564 számú végzésével hagyott helyben, az elsőfokú adóhatóság sérelmezett intézkedését, a végrehajtási kifogás elutasítása mellett, helyben hagyta.

A kereset és a védírat

[6] A felperes keresetében az alperes végzésének elsőfokú végzésre kiterjedő hatályú megsemmisítését kérte elsődlegesen, másodlagosan annak megváltoztatását és a végrehajtási kifogás teljesítésével a végrehajtás megszüntetését, harmadlagosan a végrehajtási kifogás teljesítése mellett, annak megállapítását kérte, hogy a 2024. december 02. napján foganatosított végrehajtási cselekmény jogsértő. A felperes azt hangsúlyozta, hogy az adóhatóságnak hivatalból kötelessége lett volna vizsgálni, hogy a végrehajtási eljárás megindításának feltételei fennállnak-e, vagy sem.

[7] Az alperes védiratában kérte a felperes keresetének elutasítását, fenntartva a keresettel támadott végzésében foglaltakat, kiegészítve azzal, hogy az adóhatóság a behajtási eljárás megindításának feltételeit kizárólag abban a körben vizsgálhatta, hogy fennáll-e a hatásköre és illetékessége, megszületett és véglegessé vált-e a behajtást elrendelő végzés, fennáll-e a végrehajtás foganatosítását akadályozó körülmény, a behajtást kérő hatóság meghatározta-e az önkéntes teljesítés utolsó napját és rendelkezésre állnak-e a kötelezett azonosításához szükséges adatok. További körülmények vizsgálatára nem volt jogosult.

Az elsőfokú bíróság döntése

[8] Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította.

[9] Leszögezte, hogy a felperes kifogásával formálisan a jegyzőkönyvben rögzített végrehajtási cselekményt támadta. A jegyzőkönyv alaki hiányosságokban nem szenvedett, megfelelt az adóhatóság által foganatosítandó végrehajtási eljárásokról szóló 2017. évi CLIII. törvény (a továbbiakban: Avt.) 8. §-ban rögzített alakiságoknak és annak leírása, hogy az önkéntes teljesítés nem történt meg, szintén nem ütközött jogszabályba.

[10] A kisajátított ingatlant 2024. január 26. napjáig kellett volna birtokba adni, és a bíróság döntése részletezte a felperes keresete folytán eljáró bíróságok azonnali jogvédelem tárgyában hozott végzése alapján mely időszakban állt vagy nem állt fenn halasztó hatály. Rámutatott arra, hogy sem 2024. május 23-án, amikor elrendelték a végrehajtást, sem pedig 2024. december 02. napján, mikor kiállították a jegyzőkönyvet, nem volt akadálya a végrehajtási cselekmény foganatosításának. Ebből a szempontból nem bírt jelentőséggel, hogy a felperes mely időpontokban vette át a határozatokat, illetve mely időpontokban nyújtotta be keresetleveleit. Arra is kitért, hogy az Avt. 18. §-ban rögzített körülmények fennállása esetén jogosult az adóhatóság megszüntetni a végrehajtási eljárást, mely körülmények azonban nem álltak fenn és a felperes nem is hivatkozott rájuk. Helytállónak tartotta azt az alperesi érvelést, hogy a VHCSEL nyomtatvány nem feleltethető meg a végrehajtási lapnak, így a VHCSEL nyomtatvány visszavonása sem kérelmezhető. A VHCSEL nyomtatvány kiállítása adminisztratív jellegű, célja az, hogy egyértelműsítse az adóhatóság számára, hogy milyen cselekmény kikényszerítését kérelmezik. Hangsúlyozta azt is, hogy a Kormányhivatal végrehajtást elrendelő végzése ellen a felperes közigazgatási jogvitát kezdeményezett, melyet a bíróság elutasított, így a végrehajtási eljárás megindítása nem bizonyult jogsértőnek. Egyebekben arra utalt, hogy a Kp. 96. §-ban szabályozott anyagi jogerőhatás kizárja, hogy a felperes, vagy bármely más érintett személy ezen perben, vagy más eljárásban vitássá tehesse a birtokba adási kötelezettség kikényszerítésére irányuló végrehajtás megindításának jogszerűségét, avagy megkérdőjelezhesse, hogy a kisajátítási határozatban megfogalmazott önkéntes teljesítésre rendelkezésre álló határidő letelt.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[11] A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, melyben elsődlegesen a jogerős ítélet megváltoztatását, a támadott végzés elsőfokú végzésre is kiterjedő megsemmisítését és a végrehajtási eljárás megszüntetését kérte, másodlagosan a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az eljárás elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára történő utasítását kezdeményezte. Harmadlagosan, amennyiben elsődleges és másodlagos felülvizsgálati kérelme nem vezetne eredményre, úgy a jogerős ítélet megváltoztatását és a támadott végzés elsőfokú végzésre is kiterjedő hatályú megsemmisítését és az elsőfokú adóhatóság új eljárás lefolytatására és új végzés meghozatalára történő kötelezését indítványozta.

[12] A felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (1) bekezdés aa) alpontjára, a joggyakorlat egységének és továbbfejlesztésének biztosítása érdekében, és a Kp. 118. § (1) bekezdés ad) alpontjára alapítottan azon indokból terjesztette elő, hogy a kérelmező felperesek alapvető eljárási jogainak valószínűsíthető sérelme és az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés indokolja.

[13] A joggyakorlat egysége körében azt kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság úgy foglalt állást, hogy a végrehajtást foganatosító adóhatóságnak nincs jogszabályi fölhatalmazása arra, hogy érdemben vizsgálja, hogy fennállnak-e a végrehajtás elrendelésének feltételei. Sérelmezte azt a bírói jogértelmezést, hogy az Avt.106. § (6) bekezdésében foglaltak alapján a behajtás feltételének vizsgálata mellett, a behajtási megkeresésben hivatkozottakat sem jogalapjában, sem összecszerűségében nem vizsgálhatja felül és a megkeresésben foglaltak teljesítése az adóhatóság törvényi kötelezettsége mindaddig, amíg a behajtást kérő hatóság ellenkező tájékoztatást nem ad.

[14] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontjával összefüggésben pedig azzal érvelt, hogy a jogerős ítélet [24] bekezdése a jogbiztonság követelményét sértő módon arra a jogi álláspontra helyezkedett, hogy „az adóhatóság nem járt el jogsértő módon akkor, amikor akként foglalt állást, hogy nincs jogszabályi felhatalmazása arra, hogy érdemben vizsgálja, hogy fennállnak-e a végrehajtás elrendeléseinek feltételei, avagy sem”. Álláspontja szerint ezzel megsértette a Magyarország Alaptörvényének XXIV. cikk (1) bekezdését, az Alaptörvény 28. cikkét, az adóigazgatási rendtartásról szóló 2017. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Air.) 1. §, 2. §, 3., 4., 5., 6. § 46. §-t, a Kp. 51. § (7) bekezdését, 52. §-t, 97. §-ban foglalt rendelkezéseket, továbbá a kisajátításról szóló 2007. évi CXXIII. törvény 29. § (2) és (7) bekezdésében foglaltakat, és az Avt. 6. §-t, 18. §-t, 24. §-t, 31. § (1) bekezdését, 106. § (6) és (7) bekezdését, 122. §-t, a 122. § (6) bekezdésének b) pont rendelkezéseit és a Pp. 346. § (4) és (5) bekezdését.

[15] Szerinte az elsőfokú bíróság ítélete az Avt. 106. § (6) és (7) bekezdésének jogsértő értelmezése miatt alapjaiban téves, továbbá nem merítette ki a kereseti kérelmet, nem

tartalmazza teljeskörűen a jogvita elbírálásához szükséges tényállást, az irányadó jogszabályok mikénti értelmezését, a kereseti kérelmében részletezett jogsértéseket, az ítéletének tényállása és indokolása nem felel meg a Kp. 2. § (1), (2) bekezdésében rögzített hatékony jogvédelem elvének, a Kp. 85. § (1), 86. § (1) bekezdésében rögzített azon követelményeknek, hogy a perben érvényesített valamennyi kereseti kérelemről döntést kell hoznia.

[16] Felülvizsgálati kérelmének érdemi részében a befogadás indokául szolgáló jogszabálysértéseket jelölte meg.

A Kúria döntése és jogi indokai

[17] A felülvizsgálati kérelem befogadására – az alábbiakra tekintettel – nincs törvényes lehetőség.

[18] A Kp. 118. § (1) bekezdése alapján a Kúria a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha

a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata,

aa) a joggyakorlat egységének, vagy továbbfejlesztésének biztosítása,

ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,

ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége,

ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve

b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés

miatt indokolt.

[19] A Kp. 117. § (4) bekezdése előírja, hogy a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni a kérelem befogadhatóságának okát, azonban annak fennállását bizonyítani és azt – a 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti ok kivételével –részletesen indokolni nem kell. A Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti ok esetében meg kell jelölni azt a közzétett kúriai határozatot és annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálni kért határozat jogkérdésben

eltér. A Kp. 117. § (4) bekezdésének 2025. augusztus 19-ei hatállyal módosult rendelkezése tehát valamennyi, a felülvizsgálati kérelemben megjelölt befogadhatósági okhoz indokolási kötelezettséget ír elő, részletesen indokolni azonban csak a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának ad) alpontjához kapcsolódó befogadási kérelmet kell.

[20] Az ítélet jogerőssé válása azzal a joghatással jár, hogy rendes jogorvoslattal, vagyis önmagában azért, mert a fél azt jogsértőnek vagy megalapozatlannak tartja, többé nem támadható, ezért a felülvizsgálatra a törvény a félnek nem biztosít feltétel nélküli alanyi jogot {Kfv.VII.37.323/2024/2., [28]}. A rendkívüli jogorvoslat a jogerős ítélet kivételes, a törvényben meghatározott okokból történő felülvizsgálatát jelenti. A befogadási eljárásban a Kúria ezeknek a törvényben meghatározott okoknak a fennállását vizsgálja, mégpedig a felülvizsgálati kérelem alapján. A Kp. 117. § (4) bekezdés utolsó fordulata értelmében a Kúria a fél által megjelölt befogadási okhoz nincs kötve, ugyanakkor a fél által előadottaknak valamely okból a befogadást alá kell támasztaniuk. A jogerős ítélet fél által állított jogellenességét a Kúria a befogadás során nem vizsgálhatja, mert ezzel megfordítaná a döntései sorrendjét, és a befogadást követő érdemi vizsgálatot előlegezné meg már a befogadási szakaszban.

[21] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja szerint a Kúria a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha a jogerős ítélet olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amellyel kapcsolatban még nem foglalt állást, feltéve, hogy a jogértelmezést igénylő elvi jelentőségű jogkérdés vonatkozásában a bírói gyakorlat nem egységes vagy a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye áll fenn. A joggyakorlat továbbfejlesztésének a szükségessége akkor indokolja a felülvizsgálati kérelem befogadását, ha a jogerős ítélet által felvetett elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat már kialakult és egységes ugyan, azonban annak követése a körülmények változására tekintettel nem támogatható (Kfv.I.35.542/2021/2., Kfv.37.025/2021/2.), vagy az meghaladottá vált.

[22] A Kúria hangsúlyozza, hogy az Avt. 106. § (6) bekezdésének értelmezése vonatkozásában az elvi jelentőségű jogkérdések tekintetében már állást foglalt, a bírói gyakorlat egységes. A Kfv. 35.199/2024/6. számú döntésében kifejtette, hogy az alperes az Avt. 122. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó 106. § (6) bekezdése alapján a megkereső hatóság döntését nem vizsgálhatja felül sem jogalapjában, sem összecszerűségében, az adóhatóság a megkeresésben foglaltakhoz az Avt. 122. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó 106. § (6) bekezdése alapján kötve van. A Kúria álláspontja szerint a felülvizsgálati kérelem nem vetett fel olyan új szempontot, amely miatt az Avt.106. § (6) bekezdése kapcsolatban a kialakult gyakorlat ismételt megfontolását igényelné. A Kúria rámutat arra, hogy a felperes a felülvizsgálati kérelemben nem nevesített olyan alsóbb bíróság által hozott határozatokat, amelyek alapján az adóhatósági végrehajtás elrendelésének feltételei tárgyában a joggyakorlat széttartó voltára vagy a jogegység megbomlásának veszélyére lehetne következtetni. A Kúriának nincs hivatalos tudomása széttartó gyakorlatra utaló elsőfokú bírósági határozatokról.

[23] A Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontjára (eljárási jogi indokokra) alapított befogadási kérelemről való döntés során nem végezheti el a támadott jogerős határozat felülvizsgálatát. A Kúria csak annak keretei között mozoghat, hogy sérültek-e a kérelem előterjesztőjének megjelölt alapvető eljárási jogai, illetve a kérelem alapján észlelhető-e az ügy érdemére kiható egyéb eljárásjogi jogszabálysértés. A kérelemmel olyan mértékben kell kétséget ébresztetni a jogerős ítélet jogszerűsége tekintetében, hogy érdemi vizsgálat nélkül, majdhogynem nyilvánvalóan fennállónak kell látszania a jogsértésnek. Az egyéb eljárási szabályszegés esetén ugyanilyen módon valószínűsíteni kell, hogy az kihatott az ügy érdemére. Az előadottakat a Kúria a befogadás iránti kérelem és a peres iratok formai összevetésével bírálja el.

[24] A felperes által az ítélet indokolásának hiányosságára és a kereseti kérelem kimerítésének hiányára alapított hivatkozás ugyancsak nem teszi nyilvánvalóvá, hogy az ügy érdemére kiható jogsértés állna fenn, amelynek további vizsgálata szükséges. E vonatkozásban kiemelendő, hogy a Kúria kialakult és egységes joggyakorlattal rendelkezik a kereset kimerítése és a bíróság indokolási kötelezettsége kérdéseiben (pl. Kúria Kfv.45.009/2025/9.; Kfv.35.165/12/8.; Kfv.37.20462022/6.; Kfv.37.243/2025/7.), melyből kiemelendő, hogy egységes a gyakorlat abban is, hogy az ésszerűen elvárható indokolás köre mindig az adott ügy körülményeitől függ (Kfv.35.128/2018/4.) A Kúria gyakorlata követi az Alkotmánybíróság Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdéséből levezetett, a határozatokkal szembeni indokolási kötelezettséghez kapcsolódó érvelését, mely szerint az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdéséből az a minimum követelmény vezethető le, hogy a bíróságnak mint jogalkalmazónak az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alapossggal kell megvizsgálnia és ennek értékeléséről számot adnia (Alkotmánybíróság 7/2003 (III. 1.) AB határozat, Indokolás [34]). Ebből fakadóan a kereseti kérelem kimerítés és az indokolási kötelezettség teljesítése nem azt jelenti, hogy minden egyes hivatkozásra külön-külön kell választ adni, az egyes tárgykörök - a konkrét ügy egyedi körülményeinek függvényében - összevontan is értékelhetők és indokolhatóak.

[25] A Kúria úgy értékelte, hogy a felülvizsgálati kérelemnek a befogadhatóság indokolására vonatkozó, az eljárásjogi hibák kapcsán kifejtett érvei nem tesznek nyilvánvalóvá az ügy érdemére kiható jogszabálysértést, amelynek további vizsgálata indokolt lenne.

[26] Hangsúlyozza a Kúria, hogy a befogadás tárgyában hozandó döntése során nem az egyedi ügyben hozott bírósági határozat jogszerűségét, hanem az egyedi ügy és a jogegység kapcsolatát kellett vizsgálnia, a rendkívüli perorvoslati eljárás lefolytatásának megalapozásához ezért önmagában nem elégséges, hogy a felperes a jogerős ítéletben foglaltakkal nem ért egyet, azt jogszabálysértőnek, adott esetben téves jogértelmezésen nyugvónak tartja.

[27] A Kúria a továbbiakban a Kp. 117. § (4) bekezdése alapján hivatalból vizsgálta, hogy a felperes által nem nevesített befogadhatósági okok alapján fennállnak-e a felülvizsgálati kérelem befogadásának törvényi feltételei.

[28] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának ab) alpontja szerint a felülvizsgálati kérelem befogadása akkor indokolt, ha a felmerült elvi jogkérdés az egyedi ügyön túlmutató jelentőséggel bír, vagy a társadalom szélesebb körére bír joghatással. A befogadás viszont ezen esetekben is csak akkor lehetséges, amennyiben a Kúria az adott jogkérdésben korábban még nem foglalt állást. (Kfv.I.37.471/2023/2., Kfv.II.37.596/2023/2., Kfv.VII.45.059/2023/2.)

[29] A Kúria értékelése szerint az Európai Unió jogának közvetlen alkalmazása nem merült fel, így az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásnak szükségessége nem áll fenn, ezért a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának ac) alpontjában meghatározott ok sem alapozza meg a felülvizsgálati kérelem befogadását.

[30] A felperes a Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti befogadási okot nem jelölte meg, így nem is nevesített olyan, a Bírósági Határozatok Gyűjteményében közzétett kúriai határozatot, illetve annak azt a részét, amelytől a jogerős ítélet azonos vitatott jogkérdésben eltérne, ezáltal a Kp. 117. § (4) bekezdésében foglalt rendelkezésre figyelemmel - indokolás hiányában - a Kúria hivatalból nem vizsgálhatta e befogadási ok fennállását.

[31] A fentiek alapján a Kúria megállapította, hogy a felperes felülvizsgálati kérelme kúriai iránymutatást igénylő kérdést nem vetett fel, a rendkívüli jogorvoslati eljárásnak minősülő felülvizsgálati eljárás lefolytatása nem indokolt, ezért a rendelkező részben foglaltak szerint határozott. A felülvizsgálati kérelem befogadásnak feltételei tehát nem álltak fenn, ezért a Kúria a befogadást a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján megtagadta.

A döntés elvi tartalma

[32] *A felülvizsgálati kérelem befogadásának nincs helye, ha a Kp. 118. § (1) bekezdés a) és b) pontjában megjelölt egyik befogadási ok sem áll fenn.*

Záró rész

[33] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadásának megtagadásáról a Kp. 118. § (2) bekezdése szerint tanácsban, tárgyaláson kívül, indokolt végzéssel határozott.

[34] Az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) bekezdés a) pontja alapján illetékmentes, ezért a Kúriának az illeték megfizetéséről rendelkeznie nem kellett.

[35] A végzés ellen a Kp. 116. § d) pontja alapján felülvizsgálatnak nincs helye.

Budapest, 2025. december 04.

Dr. Kalas Tibor s.k.

a tanács elnöke

Dr. Heinemann Csilla s.k.

előadó bíró

Dr. Banu Zsoltné dr. Szabó Judit s.k.

bíró

Dr. Figula Ildikó s.k.

bíró

Dr. Tóth Kincső s.k.

bíró